

Mallorca

Zon, zee,
strand
en...

BOC BALEAR

Mallorca is het grootste van de Spaanse Balearen eilanden en is bij de meesten gekend voor zijn zon, zee en strand. Mallorca is een rotsachtig eiland dat miljoenen jaren geleden als een sfinx uit de Middellandse zee omhoog rees. Het prachtige kristalheldere water dat het eiland omringt, verveelt nooit, het kleurt van prachtig azuurblauw over smaragdgroen en, bij zeldzame dagen van minder goed weer, tot donker loodgrijs. Het eiland heeft een oppervlakte van 3640 km² en 358.000 inwoners, met een eigen bestuurlijke eenheid binnen de Balearen en een eigen volksvertegenwoordiging, de Eilandraad (Consell Insular). De hoofstad is Palma de Mallorca.

Buiten zijn 358.000 menselijke inwoners heeft Mallorca nog een andere, voor ons jagers en buitenlui, een bijzonder boeiende inwoner, de voor de meesten onder ons nobele onbekende Boc Balear of Balearen bok.

HOMOLOGATIE VAN DE SOORT

Deze Balearen Bok is een mediterrane getensoort die reeds meer dan 5000 jaar op het eiland gedijt. Door de eeuwen heen kruiste dit dier te vaak met gedomesticeerde soorten waardoor hybride soorten ontstonden die een gevaar vormen voor het ecosysteem. Daardoor besloot de regering van de Balearen deze inheemse soort, het symbool van de

Balearen, terug in ere te herstellen. Er werden dan ook zeer strenge beheermaatregelen uitgewerkt. Verder werd er meer dan tien jaar lang gewerkt aan de homologatie van de soort. Alles wat niet aan de juiste normen voldeed werd weggenomen. Ook nu nog worden er exemplaren zonder het juiste uitzicht onverbiddeijk van tussen gehaald.

De vacht van de dieren hoort diep, warm bruin te zijn met een glitzwart zwart kruis over de rug en schouders. Ook de kop en het gezicht moeten van het diepste zwart zijn, met een krachtige sik onder de kin. De hoorns van de bokken groeien zijdelings weg van de kop en kunnen een spanwijdte bereiken van meer dan 90 cm. De trofeeën worden gemeten volgens

de normen van de Safari Club International en worden door diezelfde SCI erkend als 'Big Game'-trofee.

De Balearen Bok is een zeer levenskrachtige, sterke soort. Dat is ook nodig want de leefomgeving van deze dieren, de Serra Tramuntana, is geen plaats voor zwakkelingen. Mallorca bestaat voor een groot deel uit onherbergzame rotspartijen met meestal een sterke, harde, doorrijpe begroeiing. Ook de vaak zeer strakke wind vanuit de omliggende Middellandse Zee maakt het leven in de bergen van Mallorca

er niet makkelijker op. De getien zetten soms tweemaal per jaar een lam en leven in roedels van een tien- à vijftiental dieren. Vaak kan men ook familiegroeps waarnemen bestaande uit bok, geit en lam.

Oude bokken leven vaak solitair en zijn zeer wantrouwig en steels. De dieren hebben op Mallorca, bij gebrek aan grote predatoren, geen natuurlijke vijanden. Alleen leven er op het eiland wel vele kleine marterachtigen. Dat konden wij zelf vaststellen aan de overal aanwezige uitwerpselen van

deze dieren. De overblijfselen van de getien en bokken die in de natuur achterblijven na de jacht of van een natuurlijke dood gestorven dieren vallen ten prooi aan deze kleine rovers, de zilveeruwelen en de, op het eiland talrijk aanwezige, raven. Een ander symbool van de Balearen, de Bonelli of Hawk arend, uitgestorven sinds 1970, werd enige tijd geleden gehertroduceerd op Mallorca, door middel van in gevangenschap uitgebroede kuikens en door uit andere regio's geschonken exemplaren. Ook deze vogels van wie de prooien voornamelijk bestaan uit kraaien, zeemeeruwen, konijnen, houthuiven, enz. zullen ongetwijfeld helpen bij het opruimen van achtergebleven overblijfselen van Balearen bokken.

IN GOED GEZELSCHAP

Op uitnodiging van Antonio van Iberhunting, specialist voor georganiseerde jachten in Spanje, mocht uw dienaar een groep van vier jagers vergezellen in hun poging een Balearen bok aan zijn prachtige vel te komen.

Samen met Freddy, Filip, Boudewijn (Boud voor de vrienden) en Willy vlogen wij dan op 29 februari richting Mallorca. Willy en Boud wilden een 'select' bok en een oudere geit

schieten. Filip, de jongste van het gezelschap, wilde een Balearen geit schieten en Freddy zou gaan, voor niet minder, dan een gouden medaille bok.

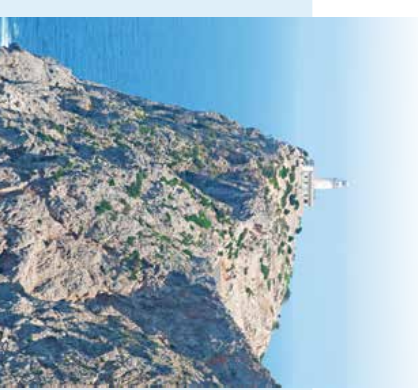
SERRA TRAMUNTANA

De eerste dag vergezeld ik Freddy en Filip op hun berstocht doorheen de Serra Tramuntana, samen met onze gids Xisco. De tocht was erg zwaar over steile smalle getien- of ezelspaadjes vol losliggende stenen en nauwelijks zichtbaar door de harde, stugge, doorrijpe plantengroei. Overal op de paadjes lagen hoppen vijgen van de loslopende mullezeis. Deze dieren hadden de volledige vrijheid en werden, in een soort begravingzingsproject, verondersteld om de paaden doorheen de bergen open te houden...

Voor het eerst zagen wij regelmatig de prachtige Balearen bokken en getien. Soms groepen van meerdere dieren, soms solitaire bokken, waarvan alleen de kop voorziet van enorme

Ok een Zonne-eiland als Mallorca kent zijn drama's. De vuurtoren van het eiland, gebouwd op een rots die loodrecht uit de zee omhoog rijst, is naast een toeristische trekpleister, tevens vaak het decor voor mensen die een einde willen stellen aan hun leven. Zo was er onlangs nog een jonge vrouw die een taxi nam naar de vuurtoren. Aangekomen op de plaats vroeg zij de rekening aan de chauffeur, waarop die repliceerde: "U moet toch nog mee terug naar beneden?" Waarop de jonge vrouw zich omdraaide, naar de rand liep en de diepte in sprong. Later werd haar levendige lichaam in zee teruggevonden.

hoorns zichtbaar was, observeerden ons vanaf een afstand. Wanneer we dichterbij kwamen, verdwenen zij schielijk tussen de begroeiing. Onmogelijk om tot schot te komen.

Na de jacht bleek dat Willy, met gids Pepé die eerste dag, meer geluk had gehad. Hij strekte zijn eerste Boc Balear. Het was een mooie 'bronzert' exemplaar, spanwijdte van de hoorns 65 cm. Ongeveer acht jaar oud. Willy had er hard voor moeten werken in de woestijn natuur van Mallorca. Dat maakte het afschot nog eens zo mooi en de gelukwensen waren dan ook oprecht. Boud van zijn kant had eveneens minder geluk gehad.

GEN ASSCHOTGET VOOR FILIP

Dag twee zouden wij samen met Willy, Boud en Filip, gegidst door Pepé, de bergen in trekken op zoek naar een afschotget voor Filip. De klim naar de top van de berg was erg zwaar en gevaarlijk. Er stond een sterke wind, zo sterk dat wij moeite

hadden om de verrekijker stil te houden. Na een tweetal uren zwoegen, ontdekten wij diep beneden ons een roedel getten en lammeren, ver buiten schot. Er werd besloten dat Willy een onttrekkende beweging zou maken in een poging de dieren bergopwaarts te drukken. Wij hielden van bovenop de berg, de evolutie in de gaen.

Het lukte.....! Het roedel wisselde langzaam bergopwaarts, wij hielden ons gedeekt en de wind waalde ons tegemoet. Eens de getten binnen schot, konden wij de dieren perfect aanspreken. Een was er bij met duidelijk heel slechte hoorns, deze zou het doelwit zijn. Een perfect schot van Filip, bracht de get op het tabeau. Bleek dat zij inderdaad loszittende hoorns had en dus een prima afschot. Waidmannsheli, Filip!

Later op de dag realiseerde Willy nog een afschot van een andere get met een foute kleur. Ook deze tweede dag kwam Freddy nog niet tot afschot. Maar geen nood, er resten ons nog twee jachtdagen.

150 meter een prima bok, mooi breed boven op een groot rotsblok. Plat op de buik, geweer op de rugzak... De knal van de Win.300 dreef weg over de zee, de bok ging neer op het rotsblok waarop hij stond. Daar kreeg hij nog een vangschot en dan... was het voorbij. Waidmannsheil, voor Boud!

Ook dag drie was Freddy, die erop uitgetrokken was met gids Rafael, verstoppen gebelven van Diana's gunsten. Nu begon de twijfel wel degelijk te knagen. Maar Freddy hield zich sterk. "Deensoods kom ik nog eens terrig. Maar morgen moet en zal het lukken!"

EN DIANA ZAG DAT HET GOED WAS

Profetsche woorden zo zou later blijken! De vierde dag gingen wij samen met Rafael, Antonio en Freddy op zoek naar zijn ultieme Boc Balear. Wij zouden aan de hele andere zijde

van het eiland Freddy's Waidmannsheil zoeken. Vlakbij de plaats van bestemming spotte Freddy op zeker 500 m 'zijn' Boc Balear. Het dier stond halverwege een stelling helling. De wagen wat verderop geparkeerd uit het zicht en snel alles klaar gemaakt voor een zware berstocht bergopwaarts.

De wind zat goed en de bok, zelfbewust als hij was, was zich van geen kwaad bewust! Heel langzaam en voorzichtig, gebruik makend van ieder streepje dekking naderden wij het dier dat langzaam bergop wisselde. Nog enkele tientallen meter en hij zou over de top verdwijnen. Nu stond hij achter de dorre takken van een omgevallen boom bijna onzichtbaar! Goed 150 meter schiedden ons nog van het dier.

Enkele seconden gaf hij doorheen de dode takken zijn diep bruine blad vrij. Voor Freddy was het nu of nooit! Op het schot was het dier verdwenen... getroffen of niet, dat was de vraag?

Een en al spanning en twijfel vorderden wij traag bergopwaarts, naar de plaats van het aanschoot... Maar die plek bleek leeg...! Tot Freddy een twintigtal meter verder, onder een overhangende rots, de zwaar aangeschoten en duidelijk in shock verkerende bok, ontdekte. Een vangschot maakte een einde aan de strijd van het dier. Waidmannsheil, Freddy! Het prachtige dier, een 'gouden medaille' werd na de gebruikelijke fotosessie vakkundig gevild en zal, samen met de geit en het lam van Filip, onder de vakkundige handen van ons alter bekende Taxidermieke een eeuwig tweede leven krijgen in de thuishaven van Freddy.

De laatste dag van ons verblijf op het wondermooie Mallorca, mochten wij nog een bezoek brengen aan de het klasse wijnbedrijf van gids Xisco. Daar konden wij proeven van een aantal heerlijke wijnen terplaatsse geoogst en gebotteld. Een prachtige afsluter van een onvergetelijk verblijf. Met dank aan Antonio van Iberhunting. ■

